

FISKERIDIREKTORATETS SMÅSKRIFTER 1976 NR. 1

FISKERILOVGIVNING

SÆRTRYKK FRA FISKETS GANG
JANUAR — MARS 1976

FISKERIDIREKTØREN
BERGEN 1976

INNHold

I. FISKE OG FANGST

BESTEMMELSER OM UTØVELSEN AV FISKE OG FANGST

	Side
Forbud mot å drive fiske etter tunge og rødspette i Nord- sjøen, Den engelske kanal, Bristolkanalen og Irske- sjøen	4
Forskrifter om regulering av nordsjøildfisket 1976	5
Forskrifter om regulering av fisket etter torsk i 1976	6
Regulering av maskevidden i rekestrål m.v.	7
Forskrifter om fiske etter torsk, hyse og hving i Nord- sjøen i 1976	8
Forskrifter om regulering av makrellfisket 1976	9
Forskrifter om forbud mot fiske av atlanto-skandisk sild i 1976	10
Forskrift om regulering av sildefisket vest av 4° v.l.	11
Forskrifter om regulering av loddefisket i 1976	12
Regulering av fisket etter havbrisling 1976	12
Regulering av fisket etter havbrisling 1976. Turkvoteregu- lering	13
Endring av nasjonale reguleringer av seifisket og av fisket med småmasket trål som følge av vedtak i den inter- nasjonale kommisjon for fisket i det nordøstlige At- lantterhav (NEAFC)	14
Forskrifter om minstemål på sei i området sør for 64° n.br. til 60°51,5' n.br. (fylkesgrensen mellom Hordaland og Sogn og Fjordane).	19
Forbud mot å bruke snurpenot, landnot og snurrevad i Stål- vikbotn i Troms	19
Fredning av brisling	20
Forbud mot bruk av snurrevad i Drammensfjorden	20
Forskrifter om forbud mot bruk av rekestrål på grunnere vann enn 225 meters dybde innenfor grunnlinjen i Troms fylke i tiden 1.11.—31.1.	21

	Side
Regulering av fiske etter havbrisling 1976	21
Forskrifter om regulering av nordsjøsildefisket i 1976	22
Regulering av fisket ved Færøyane i 1976	22
Forbud mot bruk av notredskaper i Lindåspollen	23
Endring av forskrifter før fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild	23
Forbud mot bruk av rekestrål i Nord-Trøndelag	24
Forbud mot bruk av snurrevad i Nord-Trøndelag	24
Forskrift om forbud mot bruk av rekestrål i Troms fylke	24
Fredning av brisling og småsild	25
Forbud mot bruk av snurpenot, snurrevad og andre not- redskaper i Troms	25
Forskrifter om regulering av fiske og tarestråling i nærmere bestemte områder i Rogaland	27
Forskrifter om forbud mot fiske etter laks for norske fis- kere i det nord-vestlige og nord-østlige Atlanterhav	28
Kontroll med bestemmelser om maskevidden i trålredskaper, minstemål for fisk og bifangster i industritrålfiske m.v.	29
Forskrifter om fangst av sel og klappmyss i 1976	34
Merking av fiskeredskaper	40
Kontroll med bestemmelsen om maskevidden i trålred- skaper, minstemål for fisk og bifangster i industritrål- fiske m.v.	40

*FISKERIENES DRIFTSKREDITT OG ANDRE
ØKONOMISKE FORHOLD*

Regler for likviditetslån til fiskefartøyer 1975—76, fastsatt av Fiskeridepartementet 11. desember 1975	41
--	----

II. FISKENS BEHANDLING OG TILVIRKING
ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Forskrifter vedrørende konservering om bord i fangst- og føringsfartøyer av råstoff til sildolje- og sildemelind- dustrien, fastsatt av Fiskeridirektøren 17. desember 1975	42
---	----

I. FISKE OG FANGST

BESTEMMELSER OM UTØVELSEN AV FISKE OG FANGST

Forbud mot å drive fiske etter tunge og rødspette i Nordsjøen, Den engelske kanal, Bristolkanalen og Irskesjøen.

I medhold av §§ 4 og 1 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 19. desember 1975 bestemt:

§ 1.

Det er i 1976 forbudt å fiske tunge og rødspette i de områder som er beskrevet i § 2.

§ 2.

Disse forskrifter gjelder for følgende områder:

Nordsjøen: Begrenset i nord av 62° n.br., i vest av 4° v.l. fra denne lengdegrads skjæringspunkt med 62° n.br. til den skotske kyst i sør av 51° n.br. og i øst av 7° o.l. fra sørkysten av Norge sørover til 57°30' n.br., derfra østover til 8° o.l., derfra sørover til 57° n.br. og derfra østover langs denne breddegrad til kysten av Danmark.

Den engelske kanal: Begrenset i vest av en linje fra kysten av Cornwall på 50° n.br. vestover til 7° v.l., derfra sørover til 49°30' n.br., derfra østover til 5° v.l., derfra sørover til 48 n.br. og derfra østover langs denne breddegrad til den franske kyst. I nord-øst begrenses området av 51° n.br.

Bristolkanalen: Begrenset av en linje fra sørkysten av Wales på 5° v.l. sørover til 51° n.br., derfra vestover til 6° v.l., derfra sørover til 50°30' n.br., derfra vestover til 7° v.l., derfra sørover til 50° n.br. og derfra østover langs denne breddegrad til kysten av Cornwall.

Irskesjøen mellom 52° n.br. og 55° n.br.

§ 3.

Det er forbudt å føre i land eller omsette tunge og rødspette som er fanget i strid med § 1.

§ 4.

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfelle og etter søknad dispensere fra forbudene i §§ 1 og 3.

§ 5.

Overtredelse av disse forskrifter er straffbart.

§ 6.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 21. mars 1975.

Forskrifter om regulering av nordsjøsildfisket i 1976.

I medhold av §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kongelige resolusjoner av 17. januar 1964 og 8. januar 1971 har Fiskeridepartementet den 19. desember 1975 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fange sild i Nordsjøen og Skagerrak begrenset i nord av 62° n.br., i vest av 4° v.l. fra denne lengdegrads skjæringspunkt med 62° n.br. til den skotske kyst og i den engelske kanal av 1° v.l. og i øst av en linje trukket fra Skagen til Paternoster fyr.

Uten hinder av forbudet i første ledd er det i tiden 1. januar—30. juni 1976 tillatt å fiske inntil 13 000 tonn for konsum og agn.

Fiskeridirektøren kan fastsette tidsbegrensede fangstperioder og fordele totalkvoten på disse.

§ 2.

Brislingfangster beregnet for oppmaling med innblandet sild anses ikke fanget i strid med § 1 når vekten av sild ikke overstiger 10 prosent av hver total landing. I andre fiskefangster for oppmaling må vekten av sild ikke overstige 5 prosent. Totalkvoten på 13 000 tonn nevnt i § 1 omfatter også bifangster av nordsjøsild.

§ 3.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1976. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 20. juni 1975 om regulering av nordsjøildfisket i 1975.

I medhold av § 1, 3. ledd, i ovennevnte forskrifter har Fiskeridirektøren den 22. desember 1975 bestemt:

I.

I tiden 1. januar til 31. mai 1976 er det tillatt å fiske inntil 3 000 tonn nordsjøild til konsum og agn av den fastsatte totalkvote på 13 000 tonn for første halvår 1976.

II.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1976.

Forskrifter om regulering av fisket etter torsk i 1976.

I medhold av §§ 4 og 1 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 samt § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål og kgl. res. av 11. januar 1974 har Fiskeridepartementet den 19. desember 1975 bestemt:

§ 1.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å forby fiske etter torsk med andre redskaper enn garn, line og håndsnøre, når oppfisket kvantum for 1976 i området beskrevet i § 3 utgjør 345 000 tonn rund vekt.

§ 2.

Det er forbudt å føre i land eller omsette torsk som er fanget i strid med forbud utferdiget av Fiskeridirektøren i medhold av § 1.

§ 3.

Disse forskrifter gjelder for fiske som utøves i området mellom 11° v.l. og 68°30' o.l. nord for en linje trukket fra 11° v.l. og 63° n.br. rettviseende øst til 4° v.l. derfra rettviseende sør til 62° n.br. og derfra rettviseende øst til norskekysten.

§ 4.

Disse forskriftene trer i kraft straks og gjelder inntil 31. desember 1976.

En regner med at det i 1976 kan bli nødvendig å regulere det norske fisket for å hindre overfisking av kvoten. Det kan således bli aktuelt å fastsette en kvote for 1976 for trålfisket etter torsk med en fordeling på gruppene fabrikk-, saltfisk- og ferskfisk-trålere.

Regulering av maskevidden i reke-trål m.v.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 19. desember 1975 bestemt:

I.

§ 13 i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 om saltvannsfiskeriene skal lyde:

Det er forbudt å bruke eller å ha om bord reke-trål med mindre maskevidde enn:

35 mm i farvann (Barentshavet, Spitsbergen, Bjørnøya og Norskehavet) øst for 0-meridianen nord for 65° n.br.. I disse farvann kan inntil 31. desember 1976 benyttes maskevidde mellom 30 og 35 mm i trålen.

30 mm i farvann øst for 0-meridianen sør for 65° n.br.

Minste maskevidde skal være slik at når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning skal ett flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde som er nevnt ovenfor, lett kunne føres gjennom masken når noten er våt.

Det er forbudt å bruke dobbel fiskepose i reke-trålen. Dog er det tillatt å bruke en forsterkning (løft) utenpå fiskeposen når maskevidden i denne forsterkningen ikke er mindre enn 120 mm når noten er våt og strukket i lengderetning.

I området nord for 65° n.br. innenfor fiskerigrensen er det forbudt å bruke bobbinslenke i reketrål. Fra 1.1.1977 gjelder dette forbud for hele kysten innenfor fiskerigrensen.

II.

Denne forskrift trer i kraft straks.

Forskrifter om fiske etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen i 1976.

I medhold av §§ 4 og 1 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 19. desember 1975 bestemt:

§ 1.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å forby fiske etter torsk, hyse og hvitting i 1976 i området beskrevet i § 4 når oppfisket kvantum utgjør i rund vekt:

torsk, 5 000 tonn

hyse, 7 500 tonn

hvitting, 11 800 tonn.

Innenfor totalkvantumet på 24 300 tonn kan Fiskeridirektøren tillate overført inntil 3 000 tonn mellom de angitte kvoter.

Bifangster tatt i forbindelse med fiske etter de andre fiskearter (industrifiske) går inn under disse kvanta.

§ 2.

Det er forbudt å føre i land eller omsette torsk, hyse og hvitting som er fanget i strid med forbud utferdiget av Fiskeridirektøren i medhold av § 1.

§ 3.

Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere regler for gjennomføring av reguleringen og for prøvetaking og kontroll av fangstene.

§ 4.

Disse forskrifter gjelder for fiske som utøves i området begrenset i nord av 62°00' n.br., i vest av 4° v.l., fra denne lengdegrads skjæringspunkt med 62°

n.br. til den skotske kyst, i øst fra en linje trukket i ra norskekysten ved 7° o.l. og derfra sørover til 57°30' n.br., derfra østover til 8° o.l. og derfra sørover til 57° n.br. og derfra østover til kysten av Danmark, begrenset i sør av 51° n.br.

§ 5.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 16. juni 1975.

Forskrifter om regulering av makrellfisket 1976.

I medhold av §§ 4 og 1 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 19. desember 1975 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fange makrell for oppmaling.

§ 2.

Fiskeridirektøren kan for bestemte tidsrom og for bestemte kvanta fastsette unntak fra dette forbud for hele området eller deler av området beskrevet under § 4.

Fiskeridirektøren kan og etter søknad gi tillatelse til oppmaling til mel for menneskeføde og i særlige tilfelle til oppmaling av overskudsmakrell for enkelte fangster når det på grunn av fangstens størrelse eller kvalitet ikke er mulig å omsette fangsten i sin helhet til menneskeføde eller agn.

§ 3.

Sild- og fiskefangster med innblandet makrell anses ikke som fanget i strid med disse forskrifter når innblandet makrell regnet i vekt ikke overstiger 20 prosent av det samlede fangstkvantum pr. tur.

Fiskeridirektøren fastsetter regler for prøvetaking og kontroll av fangstene.

§ 4.

Disse forskrifter gjelder for fiske i området Skagerak, Nordsjøen og Norskehavet øst for 12° v.l.

§ 5.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 23. desember 1974 med senere endringer og forskrifter av 22. august 1975 om turkvoteregulering under makrellfisket.

— — — —

«Fiskeridirektøren vil gjøre oppmerksom på at spørsmålet om åpning av makrellfisket for oppmaling i 1976 og fastsettelse av maksimumkvantum til dette formål, vil bli avgjort senere.»

Forskrifter om forbud mot fiske av atlanto-skandisk sild i 1976.

I medhold av §§ 1, 37 og 38 i lov av 25. juni 1937 om sild og brislingfiskeriene og kgl. resolusjoner av 17. januar 1964 og 8. januar 1971 har Fiskeridepartementet den 19. desember 1975 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fange, ilandbringe eller omsette sild av enhver art og størrelse nord for 62° n.br.

Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere forskrifter om gjennomføring av fangstforbudet.

§ 2.

Disse forskrifter gjelder for fisket som utøves i områdene Barentshavet, Bjørnøya, Spitsbergen og Norskehavet i nord begrenset av iskanten, i øst av en linje trukket langs 68°30' o.l. til nordspissen av Novaja Semlja, langs kysten av Sovjetunionen og kysten av Norge sørover til 62°00' n.br., i sør begrenset av en linje trukket 62°00' n.br. fra Norskekysten rettvise vest til 4°00' v.l., derfra rettvise sør til 60°30' n.br., derfra rettvise vest til 5°00' v.l., derfra rettvise sør til 60°00' n.br., derfra rettvise vest til 15°00' v.l., derfra rettvise nord til 63°00' n.br., derfra rettvise øst til 11°00' v.l., og derfra rettvise nord langs nevnte meridian til iskanten.

§ 3.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1976 og gjelder til 31. desember 1976.

— — — —

Fiskeridirektøren gjør oppmerksom på at ovennevnte forbud også omfatter fiske av sild til eget konsum og eget forbruk til agn. Spørsmålet om åpning av dette fisket vil bli vurdert snarest.

Det vil bli iverksatt nødvendige tiltak for å føre kontroll med forbudet.

—————

Forskrift om regulering av sildefisket vest av 4° v.l.

I medhold av §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kgl. resolusjoner av 17. januar 1964 og 8. januar 1971 har Fiskeridepartementet den 19. desember 1975 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fiske sild i 1976 i området vest for 4° v.l.

§ 2.

Uten hinder av forbudet i § 1 er det tillatt å fiske inntil 15 200 tonn sild over 20 cm til menneskeføde og agn.

I tiden fra og med 15. august til og med 30. september er det likevel forbudt å fiske sild innenfor et område som er begrenset av følgende linjer og nordvestkysten av Hebridene:

Fra Butt of Lewis til Cape Wrath, derfra rettvisende nord til 58°55' n.br. 5°00' v.l., derfra til 58°55' n.br. 7°10' v.l., derfra til 58°20' n.br. 8°20' v.l., derfra til 57°40' n.br. og 8°20' v.l. og derfra rettvisende øst til Hebridene.

Fangster som ilandbringes kan inneholde inntil 10 prosent i vekt av undermåls sild.

§ 3.

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfelle gi tillatelse til oppmaling av overskuddssild fra enkelte fangster

når det på grunn av fangstens størrelse eller kvalitet ikke er mulig å omsette fangsten i sin helhet til menneskeføde og agn.

§ 4.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Forskrifter om regulering av loddefisket i 1976.

I medhold av paragrafene 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 19. desember 1975 bestemt:

§ 1.

Dersom bestandsmessige hensyn tilsier det, kan Fiskeridirektøren fastsette fredning av gytefelt, og forby fiske i områder hvor det er større forekomster av smålodde.

§ 2.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1975 og gjelder til og med 31. desember 1976.

Regulering av fisket etter havbrisling 1976.

I medhold av § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 19. desember 1975 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å male opp brisling til olje og mel eller fange brisling for slik produksjon.

Fra dette forbud gjelder følgende unntak:

I tiden fra og med 5. januar 1976 til og med 31. desember 1976 er det tillatt å fiske inntil 110.000 tonn brisling for oppmaling i Nordsjøen utenfor fiskerigrensen og vest for en linje Lindesnes—Hanstholm.

Fiskeridirektøren kan fastsette tidsbegrensede fangstperioder og fordele totalkvoten på disse.

For fangster tatt innenfor fiskerigrensen og øst for linjen Lindesnes—Hanstholm, kan Fiskeridirektøren i ekstraordinære tilfeller dispensere fra forbudet i første ledd.

§ 2.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å utferdige forskrifter om blandingsfangster og nærmere regler om kontroll og gjennomføring av reguleringene.

§ 3.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1976. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 20. oktober 1975.

— — — —

I medhold av § 1, 3. ledd, i ovennevnte forskrifter har Fiskeridirektøren den 22. desember 1975 bestemt:

I.

I tiden 5. januar til 31. mai 1976 er det tillatt å fange inntil 40 000 tonn av den fastsatte totalkvote på 110 000 tonn.

II.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1976.

— — — —

Fiskeridirektøren vil gjøre oppmerksom på at reguleringen av havbrislingfisket er basert på vedtak i den internasjonale kommisjon for fisket i det nordøstlige Atlanterhav (NEAFC). Dersom vedtaket i denne kommisjon ikke skulle bli opprettholdt, vil spørsmålet om økning av totalkvantumet bli vurdert.

Regulering av fisket etter havbrisling 1976. Turkvoteregulering.

I medhold av § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket og kongelig resolusjon av 8. september 1972 har Fiskeridepartementet den 19. desember 1975 fastsatt følgende forskrifter:

§ 1.

I tiden fra 5. januar til og med 31. desember 1976 er det forbudt å føre i land større fangstmengder havbrisling til oppmaling pr. tur enn det Fiskeridirektøren fastsetter for hvert enkelt deltakende fartøy.

Det deltakende fartøys turkvote fastsettes til 1000 hl + 40 prosent av fartøyet's godkjente lastekapasitet. Lastekapasiteten pr. fartøy begrenses dog oppad til 7000 hl, slik at største tillatte turkvote utgjør 3800 hl.

Turkvote fastsatt i medhold av denne paragraf suspenderes i den tid salgslagene fastsetter mindre turkvoter i medhold av § 5 i lov av 14. desember 1951 om omsetning av råfisk.

§ 2.

Fartøy som skal delta i fiske etter havbrisling til oppmaling i tiden fra 5. januar til og med 31. mai 1976 må innmeldes til Noregs Sildesalslag eller Feit-sildfiskernes Salgslag.

Det er forbudt for uinnmeldte fartøyer å delta i nevnte fiske.

§ 3.

Overtredelse av disse forskrifter er straffbart og verdien av ulovlig fangst vil kunne inndras.

§ 4.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1976.

Endring av nasjonale reguleringer av seifisket og av fisket med småmasket trål som følge av vedtak i den internasjonale kommisjon for fisket i det nordøstlige Atlanterhav (NEAFC).

Ved forskrifter av 19. desember 1975 har Fiskeridepartementet foretatt endringer i følgende bestemmelser om saltvannsfiskeriene gitt ved Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955:

§ 3, første ledd nr. 2 og nr. 3.

Det er fastsatt nytt nr. 18.

§ 3 annet og fjerde ledd.

§§ 4 og 5.

Det er fastsatt ny § 5a.

§ 11 femte ledd.

Tidligere sjette ledd blir sjuende ledd.

Endringsforskriftene trer i kraft straks. Etter endringene har nevnte paragrafer følgende ordlyd:

§ 3.

Det er forbudt å fange eller beholde om bord fisk og skalldyr av følgende arter hvis ikke fisken eller skalldyrene minst har den lengde som er nevnt nedenfor:

1. Kveite 60 cm
2. Torsk fanget nord for 64° n.br. og øst for Greenwich meridian og i området vest for 0-meridianen, nærmere beskrevet i § 11, første ledd, punkt 1 34 cm
Torsk fanget utenfor ovennevnte områder 30 cm
3. Hyse (kolje) fanget nord for 64° n.br. og øst for Greenwich meridian og i området vest for 0-meridianen nærmere beskrevet i § 11, første ledd, punkt 1 31 cm
Hyse (kolje), fanget utenfor ovennevnte områder 27 cm
4. Lysing 30 cm
5. Gullflyndre (rødspette) 29 cm
6. Mareflyndre (hundetunge) 28 cm
7. Sandflyndre 23 cm
8. Lomre (bergflyndre) 25 cm
9. Tunge 24 cm
10. Piggvar 30 cm
11. Slettvar 30 cm
12. Glassvar 25 cm
13. Hvitting 23 cm
14. Skrubbe 20 cm
15. Ål 37 cm
16. Hummer 22 cm
17. Sjøkreps (bokstavhummer, *Nephrops norvegicus*) 13 cm
18. Sei fanget i området beskrevet under paragraf 11, punkt 1, med tillegg av området som ligger sør for 64° n.br. og øst av 4° v.l. og nord for 60°51,5' n.br. inntil

fylkesgrensen mellom Hordaland og Sogn
og Fjordane og nord for denne 35 cm
Sei fanget utenfor dette området 30 cm
Fiskeridirektøren kan gi dispensasjon for
fangst av sei under 35 cm inntil 30 cm i
området sør for 64° n.br. og øst av 4° v.l.
Inntil 31.12.1977 kan likevel inntil 10
prosent i vekt av hver total landing av sei
eller del derav bestå av undermåls fisk.

De mål som er nevnt under punkt 1—15 og 18
gjelder fiskens lengde målt fra snutespissen til en-
den av halen (sporens) ytterste stråler.

For de skalldyr som er nevnt under punkt 16 og
17 regnes lengden fra spissen av pannehornet til den
bakre faste kant av midterste svømmelapp.

De minstemål som er fastsatt i denne paragrafs
punkt 1—15 og 18 gjelder ikke fisk som fanges til
bruk i egen husholdning.

Minstemålene gjelder ikke fisk eller skalldyr som
fanges til bruk i vitenskapelig øyemed i forbindelse
med fiskeriundersøkelser iverksatt av staten eller med
statens samtykke.

§ 4.

Fisk og skalldyr som ikke har den lengde som fast-
satt i § 3, punkt 1—18, skal straks kastes på sjøen
(jfr. § 23) og kan med de unntak som er nevnt i § 3,
4. og 5. ledd ikke bringes i land, omsettes, kjøpes eller
mottas.

§ 5.

Det er forbudt å fange makrell under 30 cm som
skal nyttes til annet enn menneskeføde eller agn.

Fiskens lengde måles fra snutespissen til enden av
halens (sporens) ytterste stråler.

Fangster av makrell som skal nyttes til annet enn
menneskeføde og agn kan inneholde inntil 20 prosent
undermåls fisk. Fiskeridirektøren fastsetter regler for
kontroll av slike fangster.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra første og
tredje ledd i ekstraordinære tilfeller.

§ 5a.

Det er forbudt å fange sei for oppmaling, herunder til matmel, og til fiske- og dyrefor.

Fiskeridirektøren kan etter søknad fra vedkommende salgslag dispensere fra forbudet.

§ 11.

Det er forbudt å bruke eller ha om bord i fiskefartøyer snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen (bunntrål og flytetrål) hvis det i noen del av noten er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor:

1. I farvann Barentshavet, Spitsbergen, Bjørnøya, Norskehavet, Færøyane, Island, Øst-Grønland, Vest-Grønland, Labrador, Newfoundland, Nova Scotia og USAs østkyst begrenset mot sør av følgende linje: Breddegraden på 64° n.br. vestover til 4° v.l., derfra sørover langs meridianen til $60^{\circ}30'$ n.br., derfra vestover langs breddegraden til 5° v.l., derfra sørover langs meridianen til 60° n.br., derfra vestover langs breddegraden til 18° v.l., derfra sørover langs meridianen til 48° n.br., derfra vestover langs breddegraden til 42° v.l., derfra sørover langs meridianen til 39° n.br., og derfra vestover langs denne breddegrad til fastlandet.

a) 120 mm i trål av hamp, bomull, polyester og polyamid.

b) 130 mm i trål av annet materiale enn nevnt under a).

c) 110 mm i snurrevad.

2. I farvann Norskehavet sønnenfor 64° n.br., Nordsjøen og området vest av De Britiske Øyer nordenfor 48° n.br. og østenfor 18° v.l. 80 mm i trål og snurrevad, uansett materiale.

Minste maskevidde skal være slik at når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning, skal et flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde som er nevnt ovenfor, lett kunne føres gjennom masken når noten er våt.

Det er forbudt å bruke noen som helst innretning som snører sammen eller på annen måte innsnevrer

maskene. Det er dog adgang til å feste til undersiden av fiskeposen seilduk, nett eller annet materiale for å hindre slitasje.

Videre er det tillatt for trålnøter med maskevidde på 120 mm eller mer å feste et stykke not til fiskeposen for å hindre slitasje når:

a) dette notstykket ikke har mindre maskevidde enn det dobbelte av den som er fastsatt for selve trålnoten.

b) dette notstykket er festet til fiskeposen maske for maske rundt alle fire sider og langs midtlinjen (posens lengdeakse) og diagonalt.

Nøter med mindre maskevidde enn bestemt i punkt 1 og 2 kan brukes og has om bord under fiske etter makrell, sild, sildartet fisk, lodde, sil, øyepål, smelt, ål, fjesing, kolmule, hestmakrell (taggmakrell), polartorsk (ismort), makrellgjedde, strandreke, dypvannsreke, sjøkreps (bokstavhummer), muslinger eller andre skalldyr på betingelse av at maskevidden i fiskeposen ikke er større enn 50 mm, at redskapene ikke brukes til fangst av andre fiskearter og at fisk som er under fastsatt minstemål, jfr. § 3, og som måtte komme med i fangsten, straks kastes overbord. I fangster tatt i områder sør for 64° n.br. kan likevel inntil 25 prosent i vekt av hver total landing eller del derav (over 100 kg) som ikke er bestemt til menneskeføde, bestå av fiskearter som nevnt i § 3, 1. ledd. Herav kan inntil 10 prosent bestå av undermåls fisk. Hvitting mellom 20 og 23 cm anses ikke som undermåls fisk i denne forbindelse. Under tobisfiske med trål under 16 mm maskevidde er det forbudt å ha mer enn 10 prosent av fangsten eller del derav (over 100 kg) av andre fiskearter.

I følgende område mellom Shetland og den skotske østkyst er det forbudt å fiske med småmasket trål:

56° n.br. og 00°

60° n.br. og 00°

60° n.br. og 4° v.l.

derfra til den britiske kyst ved 4° v.l.

Bestemmelsene i denne paragraf kommer ikke til anvendelse på fiskeriundersøkelser som iverksettes av staten i forskningsøyemed.

Forskrifter om minstemål på sei i området sør for 64°n.br. til 60°51,5'n.br. (fylkesgrensen mellom Hordaland og Sogn og Fjordane).

I.

I medhold av § 3, første ledd, punkt 18, i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 om bestemmelser om saltvannsfiskeriene, endret ved Fiskeridepartementets forskrifter av 19. desember 1975 har Fiskeridirektøren den 22. desember 1975 dispensert fra minstemålet på 35 cm og fastsatt 30 cm i følgende område:

Mellom 64°n.br. og 60°51,5'n.br. inntil fylkesgrensen mellom Hordaland og Sogn og Fjordane og nord for denne og øst av 4°v.l.

II.

Frem til 31. desember 1977 kan inntil 10% i vekt av hver total landing av sei eller del derav bestå av undermåls fisk.

III.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1976.

— — — —

Denne dispensasjonsbestemmelse er en midlertidig ordning som tar sikte på å gi fiskerne en rimelig omstillingstid til et minstemål på 35 cm i angjeldende område.

—————

Forbud mot å bruke snurpenot, landnot og snurrevad i Stålvikbotn i Troms.

Imedhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 19. desember 1975 bestemt:

I.

Det er forbudt å bruke snurpenot, landnot og snurrevad i Stålvikbotn i Malangen, Balsfjord kommune, Troms, innenfor en grense trukket fra Mester-
vik på fjordens nordside til Lanes på fjordens sørside.

II.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1976 og gjelder til 31. desember 1978.

Fredning av brisling.

I medhold av § 6 i forskrifter av 13. november 1961 om *fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild*, har Fiskeridirektøren den 7. januar 1976 bestemt at fredningstiden for kyst-
brisling forkortes slik at det fra og med 14. januar 1976 og inntil videre er tillatt å fiske brisling til hermetisk nedlegging nord for Stad og i området fra og med Aust-Agder fylke til svenskegrensen.

— — — — —

Nord for 62° n.br. er det fastsatt forbud mot fangst av atlanto skandisk sild.

I de tilfelle det fiskes sild sammen med brislingfangster tatt nord for 62° n.br. må dette straks meldes til Fiskeridirektøren, som vil ta stilling til spørsmålet om dispensasjon fra nevnte forbud. I meldingen må oppgis fangstens størrelse og hvor meget som er sild. Hvis det forekommer mange blandingsfangster, må fiskerne være forberedt på at brislingfisket i dette område kan bli stoppet på kort varsel.

Forbud mot bruk av snurrevad i Drammensfjorden.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 6. januar 1976 bestemt:

I.

I Drammensfjorden i området fra Svelvik ut til en linje mellom Trollbogen i Hurum og Berger brygge i Svelvik kommune er det forbudt å bruke snurrevad.

II.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1978.

Forskrifter om forbud mot bruk av rekestrål på grunnere vann enn 225 meters dybde innenfor grunnlinjen i Troms fylke i tiden 1.11.—31.1.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 14. januar 1976 bestemt:

I.

Det er forbudt å bruke rekestrål på grunnere vann enn 225 meters dybde innenfor grunnlinjen i Troms fylke i tiden fra 1. november til og med 31. januar.

II.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder inntil 31. januar 1978.

Regulering av fiske etter havbrisling 1976.

I medhold av § 1, 3. ledd, i Fiskeridepartementets forskrifter av 19. desember 1975 om regulering av fisket etter havbrisling i 1976 har Fiskeridirektøren den 19. januar 1976 bestemt:

I.

Fiske etter havbrisling for oppmaling stoppes tirsdag 20. januar 1976 kl. 2400.

II.

Fra fredag 23. januar kl. 0000 er det tillatt å fiske inntil 30.000 tonn havbrisling for produksjon av matmel og andre spesialkvaliteter av mel.

III.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Fartøyer som skal delta i dette fiske må rengjøres i samsvar med gjeldende bestemmelser.

Forskrifter om regulering av nordsjøsildfisket i 1976.

I medhold av § 1, tredje ledd, i Fiskeridepartementets forskrifter av 19. desember 1975 om regulering av nordsjøsildfisket 1976 har Fiskeridirektøren den 16. januar 1976 bestemt:

Da det fastsatte kvantum på 3 000 tonn nordsjøsild som kunne fiskes til konsum og agn i perioden 1. januar til 31. mai 1976 nå er oppfisket, stoppes nordsjøsildfisket øst for 4° v.l. fredag 16. januar 1976 kl. 2400.

Regulering av fisket ved Færøyane i 1976.

Av Fiskeridirektørens melding J. 81/75 går det fram at det i henhold til avtalen om regulering av fisket ved Færøyane er fastsatt en årlig felleskvote av torsk og hyse på 2 000 tonn (rund vekt) som Belgia, Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrike, Norge og Polen kan fiske på i fellesskap. Denne kvote er ikke oppdelt på de enkelte land. Bortsett fra Polen er det forutsetningen at de øvrige 5 land ikke skal drive direkte fiske etter torsk og hyse i området. For disse land tillates torsk og hyse kun tatt som bifangster ved fiske etter andre fiske-slag.

For Norges vedkommende er det således ikke tillatt å drive direkte fiske etter torsk og hyse innenfor området, dog tillates tatt mindre kvanta av disse fiskearter som bifangster ved fiske etter annen bunnfisk, så som sei, uer, lange, brosme o.l. fiskeslag og som det er fastsatt en norsk totalkvote for på 10 271 tonn (rund vekt).

Forbud mot bruk av notredskaper i Lindåspollene.

I medhold av §§ 2 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 16. januar 1976 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å bruke notredskaper i Lindåspollene i området innenfor Lindåsstraumen og Lurestraumen (Straumsosen, Spjeldnesosen og Fjellangervågen) i Lindås kommune, Hordaland fylke. Fra og med 1. mars til og med 15. april er det forbudt å fange sild med et hvert redskap i området.

Unntatt fra forbudet er Fiskeridirektoratets havforskningsinstituttets bruk av snurpenot til vitenskapelige undersøkelser og praktiske fiskeforsøk.

§ 2.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder inntil 31. desember 1981.

Endring av forskrifter for fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild.

Ved forskrifter av 12. januar 1976 har Fiskeridepartementet endret § 4, § 9, VII, 2 og § 17 i ovennevnte forskrifter av 13. november 1961 med senere endringer. Videre er § 7 i forskrifter av 25. januar 1963 for fredning av småsild endret.

Endringsforskriftene trer i kraft 1. februar 1976.

Endringsforskriftene går ut på at det er fastsatt nye regler for blandingsfangster av mussa og brisling og kontroll med bestemmelsene.

Etter den tidligere bestemmelse ble blandingsfangster av brisling og småsild regnet som brisling hvis fangstene inneholdt mer enn 25 prosent brisling regnet etter rommål.

Etter den någjeldende bestemmelse må en blandingsfangst av brisling og småsild inneholde mer enn 75 prosent brisling for å bli regnet for brislingfangst.

Forskriftene kan fås ved henvendelse til Fiskeridirektøren.

Forbud mot bruk av rekestrål i Nord-Trøndelag.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 20. januar 1976 bestemt:

I.

I Knottenfjorden og Mursteinsfjorden i Flatanger kommune i Nord-Trøndelag er det forbudt å bruke rekestrål innenfor følgende grenselinjer:

En rett linje trukket fra Mursteinsshatten til Lindøygalten og derfra en rett linje til nordligste punkt på Fæøy, videre fra sørøstligste punkt på Fæøy til sundet mellom fastlandet og Løvøy.

II.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1978.

Forbud mot bruk av snurrevad i Nord-Trøndelag.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 20. januar 1976 bestemt:

I.

Det er forbudt å bruke snurrevad i Borgenfjorden og området utenfor Strømmen i Nord-Trøndelag innenfor en linje fra Høsholmen—Kvamsholmen.

II.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1978.

Forskrift om forbud mot bruk av rekestrål i Troms fylke.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 5. februar 1976 bestemt:

I.

I tiden fra og med 1. februar til og med 30. april er det forbudt å bruke rekekrål i Kåfjord i Troms innenfor en linje trukket fra Ystebynes på fjordens østside $69^{\circ}36,8' N$ og $20^{\circ}28,8' O$ i rettviseende retning 225° til Nordnesodden på fjordens sørvestside $69^{\circ}35,5' N$ og $20^{\circ}26,1' O$.

II.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1978. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 25. januar 1974.

Fredning av brisling og småsild.

I medhold av kapittel 1 i forskrifter av 13. november 1961 om fredning av brisling og småsild har Fiskeridirektøren den 11. februar 1976 bestemt:

§ 1.

Med virkning fra fredag 13. februar 1976 kl. 1200 oppheves den midlertidige tillatelse til å fiske brisling til hermetisk nedlegging i fredningstiden i området fra og med Aust-Agder fylke til svenskegrensen, jfr. Fiskeridirektørens forskrifter av 7. januar 1976 (melding J. 1/76).

Forbud mot bruk av snurpenot, snurrevad og andre notredskaper i Troms.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 5. februar 1976 bestemt:

I.

Bruk av snurpenot, snurrevad og andre notredskaper til annet enn fangst av sild, brisling, makrell og lodde er forbudt i tidsrommet fra og med 15. februar til og med 30. april i følgende områder i nedenfor nevnte kommuner i Troms fylke:

1. Ibestad:
Straumbotn, kart nr. 80, innenfor Straumen.
2. Torsken:
Torskenråsa med Gryllefjord og Torskenfjord, kart nr. 82, innenfor en linje trukket fra Månesodden på fjordens nordside $69^{\circ}22,5'$ N og $16^{\circ}52,4'$ O i rettviseende retning 170° til Kjerringneset, fjordens sørside $69^{\circ}18,8'$ N og $16^{\circ}54,3'$ O.
3. Berg:
 - a) Ersfjord, kart nr. 85, innenfor en linje trukket fra Bøneset på fjordens nordside $69^{\circ}31,9'$ N og $17^{\circ}18,5'$ O i rettviseende retning 170° til Tongeneset på fjordens sydside $69^{\circ}24,4'$ N og $17^{\circ}20,4'$ O.
 - b) Mefjord, kart nr. 85, innenfor en linje trukket fra Oksneset på fjordens sydvestside $69^{\circ}32,6'$ N og $17^{\circ}19,2'$ O i rettviseende retning 45° til Kjølv på fjordens nordøstside $69^{\circ}36,05'$ N og $17^{\circ}29,5'$ O.
4. Tromsø:
Indre Kaldfjord, kart nr. 86, innenfor en linje trukket fra Vikarneset på fjordens østside $69^{\circ}42,35'$ N og $18^{\circ}41,3'$ O i rettviseende retning 283° til Indre Susannafjord på fjordens vestside $69^{\circ}42,5'$ N og $18^{\circ}39,3'$ O.
5. Tromsø og Lyngen:
Ullsfjord, kart nr. 90, innenfor en linje trukket fra Bakkeby på fjordens østside $69^{\circ}42,5'$ N og $19^{\circ}48,2'$ O i rettviseende retning 286° til Kavelberget på fjordens vestside $69^{\circ}43,1'$ N og $19^{\circ}41,8'$ O.
6. Lyngen:
Kåfjord, kart nr. 90, innenfor en linje trukket fra Ystebynes på fjordens østside $69^{\circ}36,8'$ N og $20^{\circ}28,8'$ O i rettviseende retning 225° til Nordnesodden på fjordens sørvestside $69^{\circ}35,5'$ N og $20^{\circ}26,1'$ O.
7. Karlsøy:
 - a) Skogsfjord, kart nr. 88, innenfor en linje trukket fra Gammelgårdnes, Skogsfjordens nordøstside $70^{\circ}2,6'$ N og $19^{\circ}3,2'$ O i rettviseende retning 220° til Jøvikfjordens sydside $70^{\circ}2'$ N og $19^{\circ}1,5'$ O.

b) Dåfjord, kart nr. 92, innenfor en linje trukket fra Skarpenes $70^{\circ}0,80' N$ og $19^{\circ}23,4' O$ i rettviseende retning 267° til Bergeneset $70^{\circ}0,72' N$ og $19^{\circ}19,7' O$.

8. Kvænangen:

a) Badderfjorden, kart nr. 94, innenfor en linje trukket fra Sekkemo, fjordens syd-sydvestside $69^{\circ}50,4' N$ og $21^{\circ}58' O$ i rett linje 17° til Undereidet på fjordens nordøstside $69^{\circ}52,3' N$ og $21^{\circ}59,9' O$.

b) Burfjord og Lille Altafjord, kart nr. 94, innenfor en linje trukket fra Låvan $70^{\circ}1,4' N$ $22^{\circ} O$ rettviseende syd til fastlandet Slettnes på sydsiden av fjorden $69^{\circ}59,5' N$ $22^{\circ} O$.

c) Jøkelfjord, kart nr. 94, innenfor en linje trukket fra Gambukt, fjordens nordvestside $70^{\circ}5,53' N$ og $21^{\circ}59,6' O$ i rett linje 145° til Saltnes på fjordens sydøstside $70^{\circ}5' N$ og $22^{\circ}0,7' O$.

d) Olderfjord, kart nr. 95, innenfor en linje trukket fra Nærsok, Olderfjordens sydøstside $70^{\circ}8,75' N$ og $21^{\circ}23' O$ i rettviseende retning 318° til Grunnøra, fjordens nordvestside $70^{\circ}9,45' N$ og $21^{\circ}24,9' O$.

II.

Disse bestemmelser trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1978. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 25. januar 1974 om forbud mot bruk av snurpenot, snurrevad og andre notredskaper.

Forskrifter om regulering av fiske og taretråling i nærmere bestemte områder i Rogaland.

Den 20. februar 1976 har Fiskeridirektøren utferdiget forskrifter om regulering av fiske og taretråling i ovennevnte områder og fastsatt felt for taretråling i 1976.

Ved henvendelse til Fiskeridirektoratet kan interesserte få forskriftene bilagt kart over tarefeltene tilsendt.

Forskrifter om forbud mot fiske etter laks for norske fiskere i det nord-vestlige og nord-østlige Atlanterhav.

Fastsatt ved kgl. res. av 19. des. 1975 i medhold av lov av 6. mars 1964 om laksefiske og innlandsfiske § 2, tredje ledd og § 68 a. Fremmet av Miljøverndep.

§ 1.

Det er forbudt for norske statsborgere, personer som er bosatt i Norge og norske selskaper og andre sammenslutninger å fiske laks fra og med 1. januar 1976 i

I. området som dekkes av konvensjonen for fisket i det nord-vestlige Atlanterhav (ICNAF) som er alt farvann unntatt territorialfarvann, begrenset av en linje som begynner ved et punkt på kysten av Rhode Island i $71^{\circ}40'$ vestlig lengde; derfra rett sydover til $39^{\circ}00'$ nordlig bredde; derfra rett østover til $42^{\circ}00'$ vestlig lengde; derfra rett nordover til $59^{\circ}00'$ nordlig bredde; derfra rett vestover til $44^{\circ}00'$ vestlig lengde; derfra rett nordover til Grønlands kyst; derfra langs vestkysten av Grønland til $78^{\circ}10'$ nordlig bredde; derfra sydover til et punkt i $75^{\circ}00'$ nordlig bredde og $73^{\circ}30'$ vestlig lengde; derfra langs en kompasstreklasje til et punkt $69^{\circ}00'$ nordlig bredde og $59^{\circ}00'$ vestlig lengde; derfra rett sydover til $61^{\circ}00'$ nordlig bredde; derfra rett vestover til $64^{\circ}30'$ vestlig lengde; derfra rett sydover til Labradorkysten; derfra i en sydlig retning langs kysten av Labrador til det sydlige endepunkt av dets grense med Quebec; derfra i vestlig retning langs Quebec's kyst og i en østlig og sydlig retning langs kysten av New Brunswick, Nova Scotia og øya Cape Breton til Cabotstredet; deretter langs kysten av øya Cape Breton, Nova Scotia, New Brunswick, Maine, New Hampshire, Massachusetts og Rhode Island til utgangspunktet, og

II. Alle farvann utenfor norsk fiskerigrense og som dekkes av konvensjonen for fisket i det nord-østlige Atlanterhav (NEAFC) og som ligger

a. innenfor de deler av Atlanterhavet og Nordishavet og tilstøtende hav som ligger nord for 36° nordlig bredde og mellom 42° vestlig lengde og 51° østlig lengde med unntak av

1. Østersjøen og Beltene sør og øst for linjer trukket fra Hasenørhoved til Griben Pynt, fra Korshage til Spodsberg og fra Gilbjerghoved til Kullen, og

2. Middelhavet med tilstøtende hav til skjæringspunktet mellom parallellen på 36° nordlig bredde og meridianen 5°36' vestlig lengde.

b. innenfor den del av Atlanterhavet som ligger nord for 59° nordlig bredde og mellom 44° vestlig lengde og 42° vestlig lengde.

§ 2.

Det er forbudt å bringe i land, by fram, selge, kjøpe, gi bort eller ta imot laks som er fisket i strid med disse forskrifter.

§ 3.

Overtredelse av disse forskrifter kan medføre straff i henhold til § 86 i lov av 6. mars 1964 om laksefiske og innlandsfiske og inndragning i henhold til straffelovens bestemmelser.

§ 4.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1976.

Kontroll med bestemmelser om maskevidden i trålredskaper, minstemål for fisk og bifangster i industri-trålfiske m.v.

I medhold av § 1 i Fiskeridepartementets forskrifter av 6. januar 1956 om kontroll med overholdelsen av lov om saltvannsfiskeriene har Fiskeridirektøren den 1. mars 1976 fastsatt følgende forskrifter:

I.

Kontrollen utøves av inspektører ved Fiskeridirektoratets kontrollverk, av spesielle kontrollører som blir oppnevnt av Fiskeridirektøren, av det vanlige politi og av fiskerioppsynet.

1. Kontrollpersonalet skal påse:

a) at nøter eller garn som kommer inn under maskeviddebestemmelsene i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955, kap. 5 (med senere endringer) har den fastsatte maskevidde og at det på trålredskaper ikke er noen innretninger som snører sammen maskene eller på annen måte fører til noen reduksjon av trålsens selektivitet.

b) at det ikke fanges eller føres i land fisk og skalldyr under fastsatt minstemål, fastsatt i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955, kap. 2.

c) at det i fangster tatt med småmasket trål, jfr. § 11 i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955, ikke er større innblanding av beskyttede fiskearter enn 25 prosent i vekt, og at innblanding av fisk under minstemål i disse fangsten ikke overskrider 10 prosent i vekt. Hvitting mellom 20 og 23 cm anses ikke som undermåls fisk i denne forbindelse.

d) at det i tobisfangster tatt med trål under 16 mm maskevidde ikke er større innblanding av andre fiskearter enn 10 prosent i vekt. (Jfr. § 11 i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955.).

e) at det ikke omsettes kveite og gullflyndre (rødspette) i fredningstiden med mindre det foreligger attest fra politi (lensmann), inspektør i Fiskeridirektoratets kontrollverk eller oppsynsbetjent om at fisken er fanget i lovlig tid med lovlig redskap, jfr. Fiskeridirektørens forskrifter av 20. januar 1956.

f) at det ved omsetning, forsendelse og eksport av hummer i fredningstiden er godtgjort av tollvesenet at hummeren er fanget i lovlig tid, jfr. «Regler for merking og utførsel m.v. av hummer i fredningstiden», fastsatt av Handelsdepartementet 23. mars 1923 med senere endringer.

2. Ved kontrollmåling av maskevidden i trålredskaper gjelder følgende retningslinjer:

a) Ved kontroll av maskevidden nyttes et spesielt forarbeidet mål godkjent av Fiskeridirektøren.

b) Målingen skal foretas på fiskeposens overside og i dens lengderetning. De masker som måles skal ligge minst 10 masker fra leisingen. Målingen skal

omfatte minst 20 fortløpende masker eller det maksimalt mulige antall dersom posen har færre enn 20 masker. Målingen skal foretas når noten er våt og når maskene er strukket diagonalt i notens lengderetning.

Frosne redskaper må tines for måling.

c) Målet stikkes diagonalt inn i maskens lengderetning uten vesentlig press. Trålen er lovlig når gjennomsnittlig maskevidde ikke overstiger det som er fastsatt i § 11 i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955. Oppstår det tvil med hensyn til målingen, kan det festes et 5 kg lodd til målet ved måling av stormasket trål.

Kontrollpersonalet skal i rapporten anføre lengden på hver enkelt maske, og den gjennomsnittlige maskevidde av de masker som er målt.

d) Fartøyer som driver fiske både sør og nord for 64° n.br. og som har redskaper med begge de maskevidder som er tillatt for de respektive områder, skal under fiske i det nordre distrikt ha lagt i land redskaper med mindre maskevidde enn der er tillatt. Drives fiske i grenseområdet, tillates dog slike redskaper beholdt om bord på betingelse av at de holdes forsvarlig bortstuet.

e) Nyttets småmasket trål til fangst av sild, makrell m.v. jfr. resolusjon av 22. desember 1955, § 11, 5. ledd, skal kontrollen, så vidt mulig, påse at disse redskaper, herunder reketrål, ikke nyttes til annet enn forutsatt. Er det grunn til å tro at det foreligger misbruk, skal forholdt straks rapporteres til Fiskeridirektøren med de nødvendige opplysninger.

f) Kontroll skal foretas om bord under fiske eller på vei til og fra fiskefeltet eller når fartøyet ligger i havn. Kontrollpersonalet kan gå om bord på hvilket som helst norsk fiskefartøy for kontroll av redskaper og fangst, og kan om nødvendig påby redskapet trukket.

g. Rapporter om utført kontroll med overholdelsen av maskeviddebestemmelsene skal sendes kvartalsvis til Fiskeridirektøren på et dertil utarbeidet skjema. Dersom det ikke har vært utført kontroll, skal det også gis melding herom.

3. Kontroll av bifangst og minstemålsbestemmelsene for fisk kan foretas om bord på fiskefartøyet eller i forbindelse med ilandbringelse av fisken.

a) Ved kontroll med overholdelsen av bestemmelsene i § 11, 5. ledd, i resolusjon av 22. desember 1955 (25 prosent-regelen om beskyttede fiskearter i industrifangster, 10 prosent-regelen om minstemål og 10 prosent-regelen om innblanding i tobisfangster tatt med trål med maskevidde under 16 mm) må det tas hensyn til fangstmengde og sammensetning av denne.

For øvrig gjelder følgende retningslinjer:

Dersom innblandingen av beskyttede fiskearter i større fangster (1 000 hl og derover) i det vesentlige består av storfallen fisk, skal det av fangsten uttas en samfengt prøve på minst 100 kg fra toppen, midten og bunnen av lasten på til sammen minst 300 kg. Prøven tas fra grabb, lossekasse eller hektolitermål.

Ved kontroll av mindre fangster kan det tas en prøve på minst 100 kg fra midten av lasten.

Består innblandingen av småfallen fisk, skal det tas prøver på 20 kg fra henholdsvis toppen, midten og bunnen av lasten. Dersom kontrollpersonalet på forhånd antar som overveiende sannsynlig at fangsten inneholder høy innblanding av beskyttede fiskearter, må det i slike fangster tas minst 2 prøver fra toppen, midten og bunnen av lasten.

Alle prøver må veies nøyaktig.

Det må oppgis hvor stor mengde som er utsortert for konsumformål.

Av den totale prøvemengde utsorteres alle beskyttede fiskearter.

Den utsorterte fisk veies, og lengden kontrolleres. Fisk under minstemål frasorteres og veies.

I tobisfangster tatt med trål med maskevidde under 16 mm frasorteres alle andre fiskearter.

De forskjellige innblandingsprosenter utregnes.

Resultatene av kontrollen føres på et dertil utarbeidet skjema.

b) Rapporter om kontrollen med bestemmelsene om minstemål og innblandingsprosenter skal straks innrapporteres til Fiskeridirektøren.

II.

Overtredelser innrapporteres til Fiskeridirektøren.

Viser kontrollen overtredelser av maskeviddebestemmelsen og/eller minstemålsbestemmelsene for fisk, skal distriktsinspektøren underrettes og det stedlige politi så vidt mulig tilkalles.

Hvis det er nødvendig for å hindre fortsatt bruk av ulovlig redskap eller disponering av ulovlig fangst, skal forholdet også anmeldes til politiet med anmodning om å foreta beslag av ulovlig redskap og/eller den ulovlige fangst. Fiskeridirektøren skal underrettes herom.

III.

Det er forbudt å hindre kontroll av fangst og redskaper som foreskrevet. Ansvarshavende på fangst- eller føringsfartøy eller mottakeren av fangsten er pliktig til å gi all nødvendig bistand ved kontroll.

IV.

Overtredelse av bestemmelser i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene eller forskrifter gitt i medhold av denne straffes i henhold til § 69 i loven med bøter, jfr. Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955, kap. 10, såfremt ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse. Dessuten kan det i medhold av straffelovens §§ 34—37d, foretas inndragning. Videre kan det i medhold av § 70 i saltvannsfiskeriloven i forbindelse med inndragning etter straffelovens §§ 34—37d, kreves at alle sammenblandede fangster inndras når lovlig og ulovlig gjort fangst er blandet sammen om bord i fiskefarkost eller i utestående nøter.

V.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridirektørens forskrifter av 30. desember 1964.

Forskrifter om fangst av sel og klappmyss i 1976.

Ved kgl. resolusjon av 20. februar 1976 er det i medhold av lov av 14. desember 1951 om fangst av sel fastsatt følgende forskrifter om fangst av grønlandssel og klappmyss i 1976:

I.

På *Newfoundlandsfeltet* er det forbudt å fange eller å drepe grønlandssel i tiden før 15. mars kl. 0900 GMT og etter 24. april kl. 2400 GMT. Klappmyss er forbudt å fange før 22. mars kl. 1000 GMT og etter 24. april kl. 2400 GMT.

I fangstsongen er det mellom kl. 2400 GMT og kl. 0900 GMT forbudt å fange, drepe eller å flå grønlandssel på dette felt. I tidsrommet til og med 31. mars er det forbudt å fange, drepe eller å flå klappmyss mellom kl. 2300 GMT og kl. 1000 GMT og etter nevnte dato mellom kl. 2400 GMT og kl. 0900.

II.

I nordlige farvann øst for Kap Farvel:

I *Danmarksstredet*, *Vesterisen* og *Nordisen* er det forbudt å fange eller å drepe grønlandssel og klappmyss før 22. mars kl. 0700 GMT og etter 5. mai kl. 2400 GMT.

I *Østisen* er det forbudt å fange eller å drepe grønlandssel eller klappmyss før 23. mars kl. 0700 GMT og etter 30. april kl. 2400 GMT. Fiskeridepartementet kan forlenge fangsttiden for dette felt dersom fangstforholdene gjør det nødvendig, dog ikke utover 5. mai.

Det er forbudt for norske fartøyer som skal drive selfangst i *Vesterisen* å avgå fra Norge før 14. mars kl. 1800 norsk tid. Med *Vesterisen* forstås i disse bestemmelser drivisområdet utenfor Øst-Grønlands kyst mellom 77° nordlig bredde og en linje trukket fra Kap Nord (Horn) på Island rettvise vest til et punkt 66°28' nordlig bredde og 30° vestlig lengde og herfra i en rett linje til midt i Storfjordens munning (Grønland).

III.

På *Newfoundlandsfeltet* tillates fanget maksimum 44 667 grønlandssel og maksimum 9 000 klappmyss.

I *Vesterisen* tillates fanget maksimum 15 000 unger av grønlandssel og maksimum 30 000 klappmyss (unger og voksne dyr). I tillegg hertil kan fanges inntil 4 000 voksne klappmyssshanner.

Fangst av ett år gamle og eldre grønlandssel er forbudt, dog slik at etter 10. april kl. 2400 GMT kan fartøyer som ikke har fått full fangst av grønlandsselunger ha adgang til å fylle sin kvote ved fangst av eldre grønlandssel. De fartøyer som nytter denne adgang må straks gi melding til Fiskeridirektøren med oppgave over fangstens størrelse og sammensetning.

Det er forbudt å fange eller å drepe klappmyssshunner i ungelegrene. Voksne klappmyssshunner i ungelegrene kan dog avlives dersom det er tvingende nødvendig av sikkerhetsmessige grunner. Antallet klappmyssshunner (ett år gamle og eldre) som felles under slike omstendigheter må ikke overstige 250 pr. fartøy.

I *Østisen* (øst for 20° østlig lengde) tillates fanget maksimum 14 000 grønlandssel.

Storkobbe er inntil videre totalfredet i *Østisen*, øst for 37° østlig lengde i området nord for 75° nordlig bredde, og øst for 20° østlig lengde i området sør for 75° nordlig bredde.

Fordelingen av fangstkvote foretas etter nærmere bestemmelse av Fiskeridepartementet.

IV.

Det er forbudt å foreta mer enn en fangsttur til fangstfeltene i *Vesterisen* og *Østisen*.

Fiskeridepartementet kan dispensere fra denne bestemmelse. Slik dispensasjon kan bare gis i de tilfelle et fartøy på grunn av tvingende omstendigheter må forlate fangstfeltet uten å ha oppnådd tilfredsstillende fangstresultat.

V.

For å påse at bestemmelsene i denne resolusjon overholdes, kan Fiskeridepartementet oppnevne inspektører. Inspektørene skal ha rett til å foreta in-

speksjon av fartøy og redskaper og på feltet kontrollere bruken av fangstredskapene og ellers foreta det som er nødvendig for å påse overholdelsen av de gjeldende reguleringsbestemmelser.

På grunnlag av internasjonal avtale kan Fiskeridepartementet i medhold av § 7 i lov av 17. juni 1966 om Norges fiskerigrænse også gi utenlandske inspektører bemyndigelse til å foreta slik inspeksjon av norske fangstskuter og fangstmetoder og dessuten pålegge norske inspektører å inspisere utenlandske fartøyer og fangstmetoder.

Skipperen eller annen ansvarshavende om bord i fartøyer som deltar i selfangst skal gi inspektøren adgang til fartøyet og ellers være behjelpelig med at inspeksjonen kan bli utført tilfredsstillende.

Nærmere instruks for inspektørene fastsettes av Fiskeridepartementet.

VI.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne resolusjon eller medvirker hertil, straffes overensstemmende med § 6 i lov av 14. desember 1951 om fangst av sel, med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

Ulovlig fanget sel eller verdien herav kan inndras i henhold til inndragningsbestemmelsene i straffeloven av 22. mai 1902.

I henhold til overenskomst mellom Norge og Canada av 15. juli 1971, endret ved noteveksling av 8. og 12. desember 1975, har kanadiske myndigheter gitt norske fartøyer som driver selfangst ved Newfoundland rett til å fange sel (grønlandssel og klappmyss).

a) i de ytre 9 mil av sjøterritoriet på Canadas Atlanterhavskyst mellom 48°00' nordlig bredde og 55°20' nordlig bredde, og

b) utenfor en linje trukket mellom Gull Island 50°00'01" nordlig bredde, 55°21'15" vestlig lengde og Turr Islet 49°50'11" nordlig bredde og 54°08'45" vestlig lengde, men ikke nærmere enn 3 mil fra nærmeste land, og

c) inne i Belle Isle-stredet opptil en linje mellom Barge Point og Cape Norman Light, men ikke nærmere enn 5 mil fra nærmeste land utenfor Newfoundland mellom Cape Norman og Cape Bauld, og ikke nærmere enn 3 mil fra nærmeste land mellom Barge Point og Double Island, herunder Belle Isle og

d) opptil 3 mil fra nærmeste land mellom Double Island og $52^{\circ}15'30''$ nordlig bredde, $55^{\circ}32'58''$ vestlig lengde, og Outer Gannet Island, $54^{\circ}00'00''$ nordlig bredde, $56^{\circ}32'12''$ vestlig lengde, og

e) opptil, men ikke innenfor grunnlinjen mellom Outer Gannet Island, $54^{\circ}00'00''$ nordlig bredde, $56^{\circ}32'12''$ vestlig lengde, og East Rock (White Bear) $54^{\circ}27'06''$ nordlig bredde $56^{\circ}51'08''$ vestlig lengde.

Norsk selfangst er ellers ikke tillatt i St. Lawrence-gulven.

I samsvar med ovennevnte overenskomst skal denne rett utføres i overensstemmelse med de reguleringer de to land årlig blir enige om og som vedtas av Kommisjonen for fisket i det nordvestlige Atlanterhav (ICNAF). Disse reguleringer er inntatt i Kgl.res. av 20. februar 1975, slik at denne resolusjon også gjelder for den fangst som utøves innenfor den kanadiske fiskerigrense i samsvar med nevnte overenskomst. Den fastsatte årskvote gjelder således samlet for den fangst som tas både innenfor og utenfor den kanadiske fiskerigrense.

I områdene innenfor fiskerigrensen har Canada full jurisdiksjon vedrørende fangst og fiske og har derved adgang til å kontrollere at norske fangstfartøyer utøver sin fangst i samsvar med overenskomsten. I tillegg til denne jurisdiksjon har kanadiske myndigheter utenfor fiskerigrensen adgang til å utøve inspeksjon i henhold til Kgl.res. av 18. juni 1971 (med senere endringer) om internasjonal inspeksjonsordning i henhold til vedtak av Kommisjonen for fisket i det nordvestlige Atlanterhav.

Forskrifter om utøvelse av selfangst.

I medhold av lov av 14. desember 1951 om fangst av sel og kgl.resolusjon av 29. januar 1971 har Fiskeridepartementet 21. januar 1972 og 20. februar 1976 fastsatt følgende forskrifter om utøvelse av selfangst:

1. Fangstfolkene må under fangsten utvise den største hensynsfullhet og anvende humane fangstmetoder for å hindre unødige lidelser for dyrene.

2. Det er forbudt å fange eller å drepe voksne grønlandssel og voksne klappmysshunner i ungeleirene. Voksne klappmysshunner kan dog avlives dersom det er tvingende nødvendig av sikkerhetsmessige grunner. Klappmysshanner er unntatt fra dette forbud.

3. Det er forbudt å fange eller å drepe unger av grønlandssel som forsøres av sine mødre.

4. Det er forbudt å fange eller å drepe sel som oppholder seg i sjøen.

5. Det er forbudt å bruke fly eller helikopter til fangstformål. Fly eller helikopter kan dog nyttes fra land for speidingsformål på fangstfeltene ved Newfoundland.

6. Det er forbudt å fange eller å drepe sel ved bruk av line, garn, saks, ruse eller annen form for felle. Det er forbudt å bruke skytevåpen med glatt løp. Det er forbudt å bruke hakapik eller slagkrok til avliving av voksne dyr.

7. For fangst av *voksne* dyr er kun følgende våpen tillatt:

a) Skytevåpen med riflet løp kaliber 5,6 mm eller større, og med ammunisjon med ekspanderende kule og anslagsenergi på minst 200 kgm på 100 meters hold.

For fangst av *unger* er kun følgende våpen tillatt:

b) Skytevåpen med riflet løp kaliber 5,6 mm eller større, og med ammunisjon med ekspanderende kule og anslagsenergi på minst 100 kgm på 100 meters hold.

c) Hakapik med rett treskaft av bjerk som er fra 110 cm til 150 cm langt og som har en diameter fra 3 cm til 5 cm. Hakapiken skal ha en jernsko som veier minst 400 g og som er forsynt med en 12—18 cm lang, svakt bøyet pigg. Den butte ende av jernskoen kan ha en hammertapp som ikke skal være mer enn 4 cm lang. Jernskoen skal være forsvarlig festet til skaftet.

d) «Slagkrok» av lengde 50 cm, tykkelse 1/2 tomme, vekt minst 800 g av godkjent type og materiale.

Hakapikens og slagkrokens form og materiale skal være i samsvar med Selfangstrådets vedtak av 4. november 1970 og tegninger av samme dato.

8. a) Når sel er skutt, skal skalletaket på dyret snarest mulig knuses ved hjelp av hakapik eller slagkrok.

b) Ved bruk av hakapik eller slagkrok skal selen slåes i hodeskallen. Det er forbudt å slå dyret på andre deler av kroppen. Først skal selen slåes med redskapets butte ende eller hammer slik at skalletaket knuses. Deretter skal redskapets pigg slåes dypt ned i hjernen.

c) Dyret skal deretter straks blodtappes ved over-skjæring av blodårene som går til sveivene.

9. Det er forbudt å feste krok eller renneløkke i sel før dyret med sikkerhet er drept.

10. Skinn av drepte grønlandssel og klappmyss skal så vidt mulig bringes til fangstskuten innen 24 timer fra det tidspunkt selen ble drept. Fangsten skal ikke gjenopptas før det er foretatt hva som er mulig for å bringe skinnene om bord eller uten at fartøyet eller en del av besetningen er i arbeid med å samle inn skinnene.

11. Skipperen på selfangstfartøyet skal påse at fangerne overholder foranstående bestemmelser om fangstredskaper, fangst og om avliving av sel.

12. Disse forskrifter gjelder inntil videre, og gjelder for samtlige fangstfelt.

Merking av fiskeredskaper.

I medhold av § 30 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene har Fiskeridepartementet den 24. februar 1976 bestemt:

§ 1.

Garn, liner og annet redskap som er satt ut i sjøen skal være tydelig merket med vedkommende fartøys distriktsmerke eller, om det ikke nyttes registreringspliktig båt, eierens navn og adresse.

Merket skal være påført minst ett av vakene som tilhører redskapet. På redskap som ikke har vak må tilsvarende merking foretas på selve redskapet.

§ 2.

Overtredelse av bestemmelsene kan straffes med bøter.

§ 3.

Disse forskrifter trer i kraft 1. april 1976.

Kontroll med bestemmelsen om maskevidden i trålredskaper, minstemål for fisk og bifangster i industri-trålfiske m.v.

Ved en inkurie har det innsneket seg en skrivefeil i Fiskeridirektørens forskrifter av 1. mars 1976, I, 2, C, som skal lyde:

C. Målet stikkes diagonalt inn i maskens lengderetning uten vesentlig press. Trålen er lovlig når gjennomsnittlig maskevidde svarer til det som er fastsatt i § 11 i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955. Oppstår det tvil med hensyn til målingen, kan det festes et 5 kg lodd til målet ved måling av stormasket trål.

Kontrollpersonalet skal i rapporten anføre lengden på hver enkelt maske, og den gjennomsnittlige maskevidde av de masker som er målt.

En ber om at angjeldende bestemmelse som er inn tatt på side 2 i Fiskeridirektørens melding J.18/76 blir rettet. I tredje linje erstattes «ikke overstiger» med «svarer til».

FISKERIENES DRIFTSKREDITT OG ANDRE
ØKONOMISKE FORHOLD

*Regler for likviditetslån til fiskefartøyer 1975—76,
fastsatt av Fiskeridepartementet 11. desember 1975.*

1. Statens Fiskarbank kan til utgangen av 1976 gi lån til fartøyeiere som er kommet i likviditetsvansker på grunn av ugunstige markeds- og fangstforhold.

2. Når fartøyeieren har påviselig behov for det og mulighetene for fortsatt drift er slik at lånesøkeren finnes kredittverdig, kan lån gis til innløsning av kortsiktig gjeld (løsgjeld) som er blitt stående udekket hos utrustningsfirmaer, mekaniske verksteder, redskapsleverandører, oljeselskaper m.v. som følge av ugunstige markeds- og fangstforhold.

Under samme forutsetning kan lån også gis til utrustning for å fortsette driften eller i samband med omlegging av driftsmåten.

3. Søknad om lån skrives på spesielt skjema og sendes fiskerinemnda på søkerens hjemsted med nødvendige opplysninger, bl.a. spesifisert oppgave over søkerens gjeld og regnskap for fartøyets drift i de to siste årene.

Fiskerinemnda uttaler seg om søknaden og sender denne snarest videre til Statens Fiskarbank.

4. Lånenes størrelse og tilbakebetalingstid fastsettes av Fiskarbanken i hvert enkelt tilfelle.

5. Lånene skal være avdragsfrie i 1 år fra utbetalingen. Deretter skal lånene tilbakebetales innen 4 år med like store halvårlige terminer.

6. Lånene er rentefrie det første året. Deretter forrentes lånene med $6\frac{1}{2}\%$ p.a.

7. For lånene skal Fiskarbanken ha pant i søkerens fartøy etter påhvilende lån. Banken kan fastsette nærmere vilkår for det enkelte lån, bl.a. at det også gis pant i redskaper.

8. Låntakeren betaler de med lånet forbundne kostnader som påføres banken under varetakelsen av dens tarv, som f.eks. utgifter ved eventuell inndriving av tilgodehavende.

9. Lånet utbetales vanligvis ikke direkte til låntakeren, men til vedkommende fordringshavere.

10. For søknadsbehandlingen for øvrig og for lånets utbetaling, innkreving m.m. gjelder Fiskarbankens lov, forskrifter og vanlige regler så langt de passer.

II. FISKENS BEHANDLING OG TILVIRKING

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Forskrifter vedrørende konservering om bord i fangst- og føringsfartøyer av råstoff til sildolje- og sildemelindustrien, fastsatt av Fiskeridirektøren 17. desember 1975.

Med hjemmel i Fiskeridepartementets bestemmelser av 29. nov. 1973 har Fiskeridirektøren den 17. desember 1975 fastsatt følgende forskrifter om konservering om bord i fangst- og føringsfartøyer av råstoff til sildeolje og sildemel:

§ 1.

Adgangen til bruk av kjemiske konserveringsmidler til konservering av råstoff som leveres til sildolje- og sildemelindustrien opphører med virkning fra lørdag 20. desember 1975, kl. 00.00.

§ 2.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

I tilknytning til forbudet med bruk av kjemiske konserveringsmidler om bord i fangst- og føringsfartøyer, innskjerpes bestemmelsene om forskriftsmessig rengjøring om bord i alle fartøyer som skal drive fangst, tilvirkning eller føring av råstoff til konsumformål.
